

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 2685/21
20.5.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Марине Јакић, председника већа, Ивана Илића и Ловорке Стојнов, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., улица ... број ..., ЈМБГ ..., тужиоца ББ из места ..., општина ..., ЈМБГ ... и тужиоца ВВ из места ..., општина ..., ЈМБГ ..., чији је заједнички пуномоћник Мирослав Живковић, адвокат из Београда, улица Цара Душана број 66, против тужене Републике Србије – Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво са седиштем у Београду у улици Бирчанинова број 5, ради дискриминације, одлучујући о жалби тужене изјављеној против става првог и става трећег изреке пресуде Вишег суда у Београду П. 7591/17 од 08.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 20.05.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду П. 7591/17 од 08.09.2020. године у ставу првом изреке у односу на тужиоца ББ.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Вишег суда у Београду П. 7591/17 од 08.09.2020. године, па се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужена Република Србија, Министарство одбране да тужиоцу АА и тужиоцу ББ на име парничних трошкова, уместо износа досуђеног првостепеним решењем, плати износ од 69.450,00 динара са затезном каматом почев од дана наступања услова за извршење, па до коначне исплате, а све то у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде, под претњом извршења.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужиоца АА, тужиоца БББ и тужене Републике Србије, Министарства одбране за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неосновани.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П. 7591/17 од 08.09.2020. године ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца АА и тужиоца ББ, па је утврђено да је закључком Владе Републике Србије број 401-161/2008-1 од 17.01.2008. године, којим су дозвољена средства ради исплате новчане помоћи ратним војним резервистима са пребивалиштем на територији седам неразвијених општина Куршумлија, Блаце,

Бојник, Лебане, Житорађе, Дољевац и Прокупље, поврђено начело једнаких права и обавеза чиме је извршена дискриминација на основу места пребивалишта тужиоца АА из ... и тужиоца ББ из ..., а која места нису наведена у закључку Владе Републике Србије 401-161/2008-1 од 17.01.2008. године. Ставом другим изреке одбачена је тужба тужиоца ВВ, као недозвољена. Ставом трећим изреке обавезана је тужена Република Србија, Министарство одбране да тужиоцу АА и тужиоцу ББ накнади трошкове поступка у износу од 78.450,00 динара са затезном каматом почев од наступања услова за извршење, па до коначне исплате, док је ставом четвртим изреке одбијен захтев тужиоца АА и тужиоца ББ за исплату затезне камате на износ досуђених трошкова поступка од 78.450,00 динара у преосталом делу за период почев од дана правноснажности пресуде па до дана наступања услова за извршење. Ставом петим изреке обавезан је тужилац ВВ да туженој Републици Србији, Министарство одбране накнади трошкове парничног поступка у износу од 12.000,00 динара са затезном каматом почев од дана наступања услова за извршење, па до коначне исплате.

Против напред наведене пресуде жалбу је благовремено изјавила тужена из свих законских разлога побијајући је у ставу трећем изреке, док из садржине жалбе произилази да се пресуда побија и у ставу првом изреке у односу на тужиоца ББ. Трошкове другостепеног поступка је тражила и определила.

Тужилац АА и тужилац ББ доставили су одговор на жалбу. Трошкове другостепеног поступка су тражили и определили.

Другостепени суд је испитујући правилност ожалбеног дела побијане пресуде у смислу одредбе члана 386 ЗПП-а утврдио да је жалба тужене делимично основана.

У спроведеном поступку првостепени суд није учинио ниједну од битних повреда одредаба парничног поступка прописаних одредбом члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП-а на које другостепени суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац ББ има пријављено пребивалиште на територији општине ... и исти је био учесник у рату у резервном саставу Војске СРЈ у временском периоду почев од 24.03.1999. године, па закључно са 25.06.1999. године. Тужиоцу ВВ, иако је имао право на накнаду ратних војних дневница у висини одређеној тада важећим правилником, накнада ратних војних дневница није била исплаћена и није примио било какву накнаду по том основу. Споразумом закључним дана 11.01.2008. године између Владе Републике Србије и штрајкачких одбора ратних војних резервиста из неразвијених општина – Куршумлија, Лебане, Бојник, Житорађа, Дољевац, Прокупље и Блаце Влада Републике Србије обавезала се да на име новчане помоћи неразвијеним општинама исплати новчану накнаду ратним војним резервистима штрајкачког одбора по одређеним критеријумима, а да се ратни војни резервисти одрекну тужбених захтева против Републике Србија за исплату новчане накнаде. Закључком Владе Републике Србије број 401-161/2008-1 од 17.01.2008. године обезбеђена су новчана средства у износу од 2.000.000,00 ради помоћи неразвијеним општинама Лебане, Бојник, Житорађа, Дољевац, Прокупље и Блаце. Јединствени критеријум за стицање права на добијање помоћи је да сваки ратни војни резервиста из наведених општина достави правноснажну пресуду донету на основу одрицања од тужбеног захтева пред

надлежним судовима против Републике Србије, ради исплате накнада, као и писмену изјаву да нема даљих потраживања по том основу према Републици Србији. Тужилац Ненад Марковић је тужбом у овој правној ствари тражио да суд утврди да је закључком Владе Републике Србије број 401-161/2008-1 од 17.01.2008. године повређено начело једнаких права и обавеза, чиме је извршена дискриминација по основу места пребивалишта тужиоца ББ, као ратног војног резерviste са пребивалиштем на територији општине које није наведено у том закључку. Самим тим тужилац ББ је, као ратни војни резервиста са пребивалиштем у општини ..., стављен у неповољнији положај у односу на ратне војне резерviste са пребивалиштем на територији општине Куршумлија, Лебане, Бојник, Житорађе, Дољевац, Прокупље и Блаце, којима су иплаћене ратне војне дневнице, јер се не ради о социјалној помоћи, већ о ратним војним дневницама које су иплаћене искључиво ратним војним резервистима из наведених општина.

На основу овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је ожалбеном пресудом усвојио тужбени захтев тужиоца ББ, налазећи да је тужена учинила акт дискриминације по основу места пребивалишта, односно да је закључком Владе Републике Србије број 401-161/2008-1 од 17.01.2008. године повређено начело једнаких права и обавеза, пошто је тужилац ББ као ратни војни резервиста са пребивалиштем у општини ..., стављен у неповољнији положај у односу на ратне војне резерviste са пребивалиштем на територији општина Куршумлија, Лебане, Бојник, Житорађе, Дољевац, Прокупље и Блаце, на који начин је повређен члан 21 Устава Републике Србије и члан 14 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода у вези члана 1 Протокола број 12 уз ту конвенцију. Првостепени суд је нашао да се не ради о социјалној помоћи угроженим лицима, већ о исплати ратних војних дневница лицима која су у истом положају као и тужилац ББ, јер нису били предвиђени социјални критеријуми за стицање права на исплату, док по налажењу првостепеног суда, тужена није доказала да је тужиоцу ББ, као резервисти, исплатила ратне војне дневнице за период проведен на ратишту током 1999. године у висини одређеној тада важећим правилником.

Овакву одлуку првостепеног суда, као правилну и закониту прихвата и Апелациони суд, као другостепени суд, јер из садржине споразума од 11.01.2008. године и закључка Владе Републике Србије број 401-161/2008-1 од 17.01.2008. године произилази да је финансијска помоћ која је пренета на посебне рачуна седам неразвијених општина уплаћена искључиво ради исплате ратних војних дневница војним резервистима који су учествовали у рату 1999. године. Исплата ратних војних дневница извршена ратним војним резервистима са територије тих општина само на основу критеријума њиховог пребивалишта без претходне провере, односно утврђивањем њиховог социјалног статуса. Тачно је да општине Куршумлија, Лебане, Бојник, Житорађе, Дољевац, Прокупље и Блаце имају статус неразвијених општина, али то нужно не значи да и сви ратни војни резервисти са пребивалиштем на територији ових општина спадају у категорију социјално угрожених лица, нити да ратни војни резервисти са територија других општина не спадају у ту категорију лица, јер се статус социјалне угрожениости доказује достављањем доказа о социјално економском статусу. Стога је према становишту Апелационог суда у Београду, првостепени суд правилно закључио да није постојало објективно прихватљиво оправдање за различито поступање тужене приликом исплате ратних војних дневница

ратним војним резервистима само на основу њиховог пребивалишта и да је оваквим поступањем тужене извршена дискриминација ратних војних резервиста који имају пребивалиште на територији других општина, а између осталог и тужиоца ББ, који је био у истој ситуацији као и резервисти са територија наведених седам општина обзиром да је учествовао у рату 1999. године у својству војног резерviste Војске СРЈ и по том основу остварио право на исплату ратних војних дневница која му нису исплаћене.

Неосновани су наводи жалбе тужене да тужилац ББ није доставио уз тужбу целу фотокопију своје војне књижице како би суд утврдио статус тужиоца ББ и то да ли је тужилац ББ био војник на одслужењу војног рока или пак војни резервиста, јер из приложене фотокопије војне књижице уз тужбу се може несумњиво утврдити на страни 12 да је тужилац ББ био на војној вежби у временском периоду почев од 08.03.1999. године па закључно са 23.03.1999. године, а потом је тужилац ББ учествовао у рату у временском периоду почев од 24.03.1999. године па закључно са 25.06.1999. године, те самим тим није могао бити војник на одслужењу војног рока обзиром да је претходно био на војној вежби, већ је он био војни резервиста.

Из тих разлога жалба тужене је одбијена као неоснована, а ожалбена пресуда у ставу првом изреке у односу на тужиоца ББ потврђена као правилна и на закону заснована применом одредбе члана 390 ЗПП-а.

Међутим, основано се жалбом тужене побија решење о трошковима парничног поступка. По одредби члана 154 став 1 ЗПП-а приликом одлучивања о парничним трошковима суд узима у обзир само оне трошкове који су странци били потребни за вођење парнице. Тужиоцу АА и тужиоцу ББ, према стању у списима, пре спајања парница дана 26.01.2018. године били су потребни издаци у висини састава тужби с паушалом у износу од по 6.000,00 динара, а за радње предузете након спајања парница на име приступа и заступања адвокатом на четири одржана рочишта у износу од по 7.500,00 динара увећано за 50% на име заступања две парничне странке, и на име приступа адвоката на једно неодржано рочиште у износу од 4.500,00 динара увећано за 50% на име заступања две парничне странке, а што укупно по важећој АТ износи 61.750,00 динара, као и пре спајања парница на име судске таксе на тужбе у износу од по 1.900,00 динара и након спајања парница на име судске таксе на пресуду у износу од 1.900,00 динара, по важећој ТТ, а што све укупно износи 69.450,00 динара. Поднесак тужилаца АА и ББ од 23.02.2018. године којим се изјашњавају на наводе тужене из одговора на тужбу тако што објашњавају чињеничне наводе тужбе сходно одредби члана 154 став 2 ЗПП-а није био неопходан за вођење парнице, а због чега је при обрачуну трошкова наведена одредба у вези са одредбом члана 163 став 2 ЗПП-а погрешно примењена, те одлука о трошковима поступка преиначена.

Из тих разлога одлучено је као у ставу другом изреке ове пресуде применом одредбе члана 394 став 1 тачка 4 ЗПП-а, у вези одредбе члана 401 тачка 3 и члана 402 истог закона.

Трошкови другостепеног поступка нису признати подносиоцима жалби, јер је тужена успела само у незнатном делу, а тужиоцима АА и ББ обзиром да одговор на жалбу у смислу одредбе члана 380 став 1 ЗПП-а не представља обавезну парничну

радњу.

Из наведених разлога одлучено је као у ставу трећем изреке ове пресуде применом одредбе члана 165 став 1 Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Марина Јакић, ср.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**